

det fjerner barrierer for borgerne, fremmer fornyelsen i erhvervslivet og styrker virksomhedernes konkurrenceevne, og det kan Venstre naturligtvis støtte.

Jens Peter Verner (S):

Det er vigtigt, at vi virkelig ser på, hvad det her lovforslag betyder.

Lovforslaget har til formål at lade den, der køber en virksomhed, overtage skatten fra sælgeren. Regeringen kalder det at forbedre muligheden for generationsskifte.

I dag er det faktisk sådan, at der er en række muligheder for at undgå at betale skat, når virksomheden sælges, som der også har været gjort opmærksom på her. Regeringen mener, at der er brug for yderligere muligheder for, at sælger undgår at betale skat. Derfor fremsætter regeringen det her forslag.

Generationsskiftespørgsmålet har været drøftet indgående gennem tiden. Så sent som i 1999 blev der udarbejdet en betænkning, der belyste problematikken om generationsskifte. Lad mig citere fra den betænkning, der opridses en række forhold, der beskriver problematikken yderligere:

Succession eller det at lade køberen overtage skatteforpligtelsen vil have en tendens til at kapitalisere sig til fordel for sælger i forbindelse med virksomhedsoverdragelsen.

Det vil sige, det er sælgeren, der får fordel. Fordelen kommer således ikke den, der køber virksomheden, til gode. Det er en fordel for sælgeren, der slipper for at betale den skat; den pågældende ellers skulle betale. Der er således tale om en ren foræring til den, der sælger en virksomhed.

Det er et meget godt udtryk for den politik, som regeringen fører. Det er borgerligt kammerateri af værste skuffe, hvor regeringen og ikke mindst skatteministeren forærer de borgerlige kammerater skattefritagelse, når deres virksomhed sælges. Er det betalingen til Venstres sponsorer? Det er helt åbenbart fuldstændig ligegyldigt, hvor mange penge regeringen bruger, når det drejer sig om at tilgodese vennerne.

Var det så noget, som skaffede flere arbejdspladser, kunne det være fornuftigt, men det gør det rent faktisk ikke.

Regeringen er af den opfattelse, at det skal være en større fordel at sælge til en medarbejder, der har været i virksomheden en tid, frem for at sælge til en ny ejer udefra.

Det kan være fornuftigt, men det kan også betyde, at man ikke får den, der er bedst egnet til at drive virksomheden, fordi ejeren har en fordel ved at sælge til en medarbejder. Det behøver nødvendigvis ikke at være det bedste. Det vil ikke altid være til gavn for virksomheden i et samfund, som er i en rivende, dynamisk udvikling. Det virker jo nærmest planøkonomisk. Med de ulemper, der er i planøkonomien, er det langt fra liberalistisk, men det betyder måske mindre, når det drejer sig om at tilgodese.

Med det her lovforslag bruger regeringen i 2003 100 mio. kr. Hvis vi nu ser på, hvor mange gange skatteministeren har brugt af det råderum, der var til at sænke skatten på arbejdsindkomst, så bevæger vi os med det her forslag længere og længere væk fra at kunne sænke skatten på arbejdsindkomst.

Det er 100 mio. kr., som sælgeren eller sælgerne af en virksomhed slipper for at betale i skat ved virksomhedsoverdragelsen, uden – uden! – at der skabes nye arbejdspladser, og kun for at tilgodese den tidligere ejer. Spørgsmålet er: Hvordan fordeles disse 100 mio. kr.? Hvordan vil det virke rent fordelingsmæssigt?

Kl. 21.00

Med de ting, der er sagt her, synes jeg, regeringen er langt ude med sin politik. I Socialdemokratiet er vi af den opfattelse, at der skal være gode vilkår for virksomhederne, men vi er ikke af den opfattelse, at vi skal indføre regler, der måske dybest set ikke tjener virksomhedens tarv. Derfor kan vi ikke støtte forslaget.

Det kunne også være interessant, når vi nu skal i gang med udvalgsarbejdet i forbindelse med dette lovforslag, at få belyst, hvor langt skatteministeren har bragt os væk fra målet om en lavere skat på arbejdsindkomst med de gaver, der er delt ud.

Men for at resumere: Man tilgodeser med det her forslag sælgeren af en virksomhed uden at tilgodese køberen. Det fremgår fuldstændig klart af den betænkning, som blev lavet i 1999, og som skatteministeren også har til rådighed. Det er et forslag, som ensidigt tilgodeser sælgeren på en dybt, dybt ubehagelig måde. Jeg forstår ikke, at skatteministeren ikke har disse overvejelser med, når et sådant forslag fremsættes.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Hr. Jens Peter Vernersens indlæg lyder for mig, fuldstændig som om sælgerne af virksomheder-